

wy fundusz premiowy lub też fundusz premiowy następnego roku.

§ 10. 1. Wysokość premii przysługującej za dany rok kalendarzowy oraz wysokość zaliczek zatwierdza dla:

- 1) dyrekcji zjednoczenia oraz dyrekcji kombinatu podległego bezpośrednio ministrowi — właściwy minister,
- 2) dyrekcji przedsiębiorstwa oraz kombinatu zgrupowanego w zjednoczeniu — dyrektor zjednoczenia.

Przy zatwierdzaniu premii i zaliczek bierze się pod uwagę wykonanie wyznaczonych zadań, ocenę całokształtu działalności przedsiębiorstwa, kombinatu, zjednoczenia, zwłaszcza w zakresie kształtowania się wyniku finansowego produkcji eksportowej oraz w zakresie kooperacji i produkcji przeznaczonej na zaopatrzenie rynku.

2. Wysokość premii dyrektorów, zastępców dyrektorów i głównych księgowych przysługującej za dany rok kalendarzowy może przekraczać wysokość ich premii wyjściowej o taki procent, o jaki wzrósł w danym roku fundusz premiowy pracowników umysłowych premiowanych według niniejszego rozdziału w stosunku do procentowej wysokości wyjściowej tego funduszu.

3. Wysokość premii i zaliczek dla pracowników zatrudnionych na innych stanowiskach kierowniczych i samodzielnych w przedsiębiorstwach i kombinatach zatwierdzają dyrektorzy tych jednostek, a dla pracowników centrali zjednoczenia — dyrektor zjednoczenia. Przy zatwierdzaniu premii i zaliczek bierze się pod uwagę wykonanie zadań wyznaczonych zakładom kombinatu oraz poszczególnym komórkom organizacyjnym ruchu przedsiębiorstwa, jak również wkład pracy tych pracowników w osiąganiu wyników przedsiębiorstwa, kombinatu i zjednoczenia jako całości.

4. Pracownicy mogą być pozbawieni premii w całości lub w części na wniosek bezpośredniego zwierzchnika, jeżeli w danym okresie nie wywiązali się należycie z obowiązków wynikających z zakresu ich pracy.

5. Podstawę wypłaty premii stanowi zakładowy regulamin premiowania, opracowany i zatwierdzony w obowiązującym trybie.

Rozdział III.

Zasady premiowania innych pracowników umysłowych.

§ 11. 1. Fundusz premiowy pracowników nie wymienionych w § 4 wydziela się z planowanego osobowego funduszu płac.

2. Wysokość funduszu premiowego pracowników, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać wysokości wynikającej z procentowego udziału planowanego na rok 1973 funduszu premiowego tych pracowników w funduszu ich plac zasadniczych.

3. Wysokość funduszu premiowego ulega odpowiedniemu przeliczeniu w razie zmiany struktury plac wynikającej z:

- 1) przeznaczenia części funduszu premiowego na płace zasadnicze,
- 2) podjęcia decyzji o przeprowadzeniu w danej branży reformy plac pracowników umysłowych.

4. Premie pracowników objętych niniejszym rozdziałem wypłacane są w okresach kwartalnych. W przedsiębiorstwach, kombinatach i centralach zjednoczeń mogą być wypłacane zaliczki miesięczne, jeżeli dotychczas były stosowane.

5. Podstawę wypłaty premii stanowi zakładowy regulamin premiowania, opracowany i zatwierdzony w obowiązującym trybie.

§ 12. 1. W zakresie unormowanym niniejszą uchwałą nie stosuje się przepisów:

- 1) załącznika nr 3 do uchwały nr 132 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych), grupujących państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe i budowlano-montażowe (Monitor Polski z 1967 r. Nr 21, poz. 100),
- 2) § 7 ust. 7 i 8 oraz § 8 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1968 r. w sprawie przedsiębiorstw specjalizujących się w produkcji eksportowej,
- 3) § 2, § 6 oraz § 8—10 uchwały nr 56 Rady Ministrów z dnia 12 marca 1971 r. w sprawie zasad wynagradzania dyrektorów, zastępców dyrektorów i głównych księgowych przedsiębiorstw przemysłowych i budowlano-montażowych oraz nadzorujących je zjednoczeń,
- 4) § 6 pkt 1 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1972 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłowych przemysłu kluczowego i dyrektorów ich zjednoczeń (Monitor Polski Nr 13, poz. 90).

2. Traci moc uchwała nr 130 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Monitor Polski z 1967 r. Nr 21, poz. 99).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

298

UCHWAŁA Nr 314 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1972 r.

w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstw zaopatrzenia szkół „Cezas”.

W celu usprawnienia organizacji zaopatrzenia szkół podstawowych i średnich, przedszkoli oraz innych placówek oświatowo-wychowawczych w sprzęt i pomoce naukowe — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych w: Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Pozna-

niu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu, Zielonej Górze przekazują podległe im Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia Szkół „Cezas” pod nadzór Ministra Oświaty i Wychowania.

§ 2. Przekazanie przedsiębiorstw, o których mowa w § 1, nastąpi z dniem 1 stycznia 1973 r. w trybie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie zasad i trybu przekazywania w

ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych (Dz. U. z 1970 r. Nr 28, poz. 225).

§ 3. W uchwale nr 469 Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie przekazania dalszych zadań gospodarczych radom narodowym oraz rozszerzenia ich uprawnień (Monitor Polski z 1960 r. Nr 8, poz. 36) skreśla się § 7.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Oświaty i Wychowania oraz prezydiom zainteresowanych wojewódzkich rad narodowych.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

299

UCHWAŁA Nr 315 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1972 r.

w sprawie zasad, zakresu i trybu współdziałania Centralnego Związku Rzemiosła i Izb Rzemieślniczych z organami administracji państwowej i Naczelną Radą Spółdzielczą.

Na podstawie art. 41 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. Nr 23, poz. 164) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Centralny Związek Rzemiosła współdziała w sprawach dotyczących wykonywania i organizacji rzemiosła z naczelnymi i centralnymi organami administracji państwowej, prezydiami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) i ich organami na zasadach oraz w zakresie i trybie ustalonych uchwałą.

§ 2. 1. Centralny Związek Rzemiosła opracowuje i przedstawia Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług:

- 1) propozycje dotyczące określania zadań rzemiosła w planach gospodarczych i środków na ich wykonanie,
- 2) projekty planów gospodarczych organizacji rzemieślniczych przygotowane zgodnie z wytycznymi Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług,
- 3) wnioski dotyczące metod planowania działalności gospodarczej rzemiosła i organizacji rzemieślniczych oraz form i sposobów wiązania tej działalności z potrzebami gospodarki narodowej,
- 4) wnioski w sprawie zasad podejmowania i realizacji inwestycji przez cechy i spółdzielnie rzemieślnicze,
- 5) wnioski w przedmiocie wydania lub zmiany przepisów dotyczących wykonywania rzemiosła i zapewnienia warunków do prawidłowego rozwoju jego działalności.

2. Centralny Związek Rzemiosła uzgadnia z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług:

- 1) projekt regulaminu ustalającego zasady powoływania komisji egzaminacyjnych izb rzemieślniczych, zasady działania tych komisji i wysokość opłat egzaminacyjnych,
- 2) projekty zasad, jakim powinny odpowiadać statuty izb rzemieślniczych, statuty cechów oraz statuty spółdzielni rzemieślniczych.

3. Centralny Związek Rzemiosła przedstawia Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług sprawozdania z wykonania zadań gospodarczych rzemiosła oraz organizacji rzemieślniczych.

4. Centralny Związek Rzemiosła uzgadnia z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług i Ministrem Finansów powoływanie własnych wyodrębnionych organizacyjnie zakładów oraz projekty wytycznych w zakresie powoływania i prowadzenia zakładów przez izby rzemieślnicze.

§ 3. Centralny Związek Rzemiosła przedstawia informacje, opinie i wnioski:

- 1) Ministrowi Finansów w sprawach gospodarki finansowej organizacji rzemieślniczych w zakresie określonym odrębnymi przepisami, opodatkowania i kredytowania działalności gospodarczej rzemiosła i organizacji rzemieślniczych,
- 2) Ministrowi Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w sprawach zasad przydziału terenów pod budowę lokali dla rzemieślników i organizacji rzemieślniczych, przydzielania lokali użytkowych dla rzemieślników i organizacji rzemieślniczych oraz w sprawach ustalania wysokości czynszów za te lokale,
- 3) Ministrowi Oświaty i Wychowania oraz Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w sprawach dotyczących zasad i zakresu kształcenia w rzemieślniczych zakładach pracy oraz doskonalenia zawodowego,
- 4) Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w sprawach dotyczących świadczeń socjalnych oraz warunków pracy w zakładach rzemieślniczych i w organizacjach rzemieślniczych,
- 5) Państwowej Komisji Cen w sprawach zasad ustalania cen na usługi i wyroby rzemieślnicze,
- 6) Głównemu Urzędowi Statystycznemu w sprawach badań statystycznych prowadzonych przez organizacje rzemieślnicze.

§ 4. Centralny Związek Rzemiosła uzgadnia z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych zasady wynagradzania pracowników organizacji rzemieślniczych, pracowników i uczniów zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych oraz projekty układów zbiorowych pracy i protokołów dodatkowych do tych układów.

§ 5. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) przesyłają Centralnemu Związkowi Rzemiosła do zaopiniowania projekty aktów prawnych w sprawach dotyczących działalności rzemiosła i jego organizacji.

2. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) rozstrzygają w sprawach określonych w § 3 i 4 po uzgodnieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 6. Centralny Związek Rzemiosła przedstawia zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych), prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do zaopiniowania projekty ogólnokrajowych wytycznych w sprawie rozwoju rzemiosła w skali kraju.